

к-тъ мѣ. А Лисица-та го лапнѣла, па мѣ дѣмѣла: О Гарване!
сичко си хѣбави, но само оумъ нечаша въ главѣ-тъ си.

Приказка-та е за нѣкои такива, които са радватъ на ласкателство-то.

Р о г а ч ъ - а. 21.

Динъ Рогачъ стоѣлъ на дѣно блѣто, и като глѣдалъ нозѣ-тъ си,
оѣкорѣвалъ ги, че были твърде тѣнки: Но понеже по слѣчаю погнѣлъ го
инъ звѣрь, като оѣвѣгналъ, торѣва оѣвѣкналъ и похвалѣлъ тѣнки-
си нѣги.

Приказка-та оѣбавѣла, че и нин много пѣти ползовами са
тъ онова, което ни са вижда неѣгодно.

Человѣкъ и Скорпій (идовито животно). 22.

Динъ Человѣкъ като ловѣлъ Скакалицѣ, слѣчило са да намѣри и едѣнъ
Скорпій. И като посѣгналъ да оѣлови и него, Оинъ мѣ рѣкалъ: не мѣ
ѣащай, че тѣ направамъ да истарѣеш, колкото си Скакалицѣ налѣвилъ.
Приказка-та оѣбавѣла, че не трѣба да са ѣвѣркамы съ лѣшите челѣвѣцы.

З в ѣ з д о в р ѣ ц ъ - а. 23.

Динъ Зѣздобрѣецъ, като ѣрѣѣлъ безъ внимѣние, паднѣлъ въ едѣнъ
сѣхъ гирѣнь. Нѣкой пѣтникъ минѣвалъ отъ таме, и като го ви-
лъ, рѣкалъ мѣ: О поврѣтиме! тѣ дѣмаша, че познаваш неѣсни-тъ
ѣдны пѣтища, амѣ какъ не сѣзрѣ тѣѣ, което е предъ нозѣтъ ти,
и са оѣвали като слѣпа въ тѣа гирѣнь!

Приказката оѣбавѣла, че които са хѣлѣтъ, че познаватъ за напредъ ка-
цѣ стѣне, тѣ непознаватъ нитѣ сегѣ предъ оинѣтъ имъ шѣто стѣва.

Д в ѣ - т ѣ Т о р ѣ ѣ. 24.

сопъ често дѣмѣла, че сѣкой челѣвѣкъ ѣкѣлъ носѣлъ на раменѣ-та си
по двѣ торѣѣ, едѣнъ-тъ отъпредъ дрѣѣж-тъ отъзадъ: И въ
дѣнъ-тъ трѣѣлъ ѣждѣтъ погрѣшки, а въ задѣнъ-тъ нѣгови-тъ.

Л и с и ц а - т а и Г р ѣ з д ѣ л - т а. 25.

дѣна Лисица видѣла рѣзѣдѣла закачѣны, и трѣѣла са да ги
досѣгне и да ги ѣѣне, но го са трѣѣла много и немоѣла да ги
ѣѣне, сама сѣѣ рѣѣла, че были кисали.

Приказката оѣбавѣла, че които са ѣѣтъ за нѣмошъ немоѣтъ да полѣѣтъ
ѣѣно, па иѣѣтъ сѣѣтъ поскрѣѣтъ.

М а г а р е - т а с ѣ н к ѣ. 26.

дѣнъ Мѣмакъ лѣтно ѣѣлъ сѣ наѣмъ (са кирѣа) едѣно Маѣре
и отъѣѣлъ отъ дѣнъ Маѣре. По плѣдѣ като станѣла голѣма го-
ѣѣна отъ слѣнце-то, ѣѣлъ нѣрѣѣ да почѣнѣтъ, и иѣкалъ да сѣ-
ѣ подъ сѣнкѣ-тъ на Маѣре-то, и дѣмѣлъ, че былъ имѣлъ ѣлѣсть
на Маѣре-то и на сѣнкѣ-тъ мѣ. А Маѣреѣрѣ-а ѣѣбранѣвалъ мѣ
дѣмѣлъ, че само за Маѣре-то былъ отъѣѣриѣлъ, а не и за сѣнкѣ-тъ мѣ.
ѣѣка като са карѣли, дрѣѣжъ нѣкой минѣлъ и поѣѣталъ ги заѣѣ са
ѣѣтъ, а оинѣ рѣкалъ за Маѣрѣшкѣ-тъ сѣнкѣ. Отъ тоѣѣва отъстанѣло
са дѣма едѣна рѣѣѣ: Карѣтъ са за Маѣрѣшкѣ сѣнкѣ: сѣрѣѣ за ниѣѣ.